

A GYŐRI EVANGÉLIKUS GYŰLEKEZET IDŐSZAKI LAPJA

MEGJELENIK AZ ÚR 2007. ÉVÉNEK ŐSZÉN

Közös emlékezés

Közös emlékezésre hívunk minden családot **2007. november 1-én 15:30-kor** az Evangélikus Öregtemplomba (Petőfi tér 2.), akik előre ment szeretteikre emlékeznek.

Szeretettel várjuk azon testvéreinket is, akik kerek évforduló alkalmából (5, 10, 15, 20... év) emlékeznek szeretteikre!

Legyünk együtt a feltámasztás re-ménységében, és emlékezzünk közösen azokra, akik nem lehetnek már közöttünk!

Áhitat

„Azért, ha valaki Krisztusban van, új teremtés az.”

2Kor 5,17.

Újjá tesz mindent!

A keresztyén ember új teremtés. Asten újjáalkotott műve, aki mindenről másképp beszél, gondolkodik és ítél, mint a világ. S mivel ő maga új ember lett, néki is újjá lett minden. Itt a hitben, egykor pedig nyilvánvaló lényeg szerint is. A világ például bűnös eredete és ő-embere miatt. Nem tud a halálban mást látni, csak retentő ellenséget, amely véget vet az életnek, és minden örömeinek.

A keresztyén ember viszont mivel új teremtés lett, egészen mást, sőt ellenkezőt tud látni a halálban. Rossz dolgában is tud dacolni és boldogan dicsekedni. Kincse van, akkor is, mikor szegény; hatalmas úr akkor is, mikor börtönben ül; erős akkor is, mikor gyenge és beteg; merő dicsőségben fürdik akkor is, mikor gyalázzák. Mikor pedig meghal, csak új, igazi ember lesz belőle. Megújul a szíve, s megújul körülötte is minden. Tehát már e földön elkezd jövendő életét, amelyet most még csak hitében hordoz, de amely egykor teljessé és nyilvánvalóvá lesz.

Keresztelési hálaadó istentisztelet

Keresztelési hálaadó istentiszteletre hívunk **2007. december 2-án 15:30-ra** az evangélikus Öregtemplomba (Petőfi tér 2.) minden olyan családot, akik az elmúlt időszakban (2006 decemberétől 2007 novemberéig) kereszteltették meg gyermekeiket.

Szeretettel várjuk még azokat is, akik keresztelésüknek kerek évfordulóját ünneplik!

Adjunk együtt hálát a születés és az élet csodájáért!

*Áldott Jézus, segéj minket erre,
Jöjj és vígy át az örök életre,
Hol dicsőségben
Boldogultakkal élünk az égben.*

*Luther Márton:
Jer örvendjünk keresztyének!*

Akikre emlékezünk

Elhunytak 2006. szeptembertől- 2007. októberig

Nádorváros

Egyed Lajos	1932-2006
Török Lászlóné sz. Rosh Margit	1924-2006
Nagy Jenő	1922-2006
Szamosi József	1921-2006
Horák Béláné sz. Erdős Ilona	1920-2006
Balogh László István	1917-2006
Magyar Józsefné sz. Németh Teréz	1924-2006
Kolentzky Ignácné sz. Horváth Magdolna	1925-2006
Hidi István	1945-2006
Szabó Zoltán	1958-2006
Schwéger György	1941-2006
Horváth Csaba	1944-2006
Csete Kálmán	1925-2006
Sipos Ignácné sz. Jagodics Márta	1904-2006
Lakatos Antal	1944-2006
Böröczki Lajosné sz. Soós Irma	1927-2006
Melkovics Kálmán Zoltán	1955-2006
Szacskó Zsuzsanna	1983-2006
Lázs Sándor	1918-2007
Kozma Ábel András	2007-2007
Enyedi Ildikó	1947-2007
Pozsgai József	1941-2007
Pintér Józsefné sz. Szeles Éva	1958-2007
Gazdag István	1943-2007
Falaki Dezső János	1941-2007
Benkó Gyula	1947-2007
Palatinus Sándorné sz. Horváth Ibolya	1935-2007
Szűj Béla	1939-2007
Horváth Kálmánné sz. Czehmeiszter Margit	1920-2007
Horváth Józsefné sz. Borbély Eszter	1926-2007
Wölfel Lajos	1938-2007
Szabó István	1944-2007
Molnár Sándor	1929-2007
Fehér Tihamér	1942-2007
Vörös Ödön	1954-2007
Csöndes Kálmánné sz. Beke Ilona	1925-2007
özv. Póczy Imréné sz. Szabó Zsuzsanna	1911-2007
Gajdos Ferenc	1921-2007
Szekeres János Győző	1958-2007
Pénzes Balázsné sz. Németh Jolán	1934-2007
Balogh József	1935-2007
Mészáros Istvánné, Dobai Etel Csilla	1942-2007
Stein Jánosné sz. Seifert Marianna	1928-2007
özv. Bujtor Lászlóné sz. Takács Mária	1952-2007
özv. Mayer Lászlóné sz. Neubauer Gabriella	1909-2007
Kovács Tibor	1931-2007

Mikó Lajos	1924-2007
Horváth László	1951-2007
Dömötör Balázsné sz. Halász Eszter	1925-2007
Nagy Gyula	1953-2007
Bánóczy Zoltánné sz. Porkoláb Sarolta	1919-2007
Magyar József	1914-2007
Stinner István	1950-2007
Mikó Lajosné sz. Nagy Éva	1926-2007

Öregtemplom

Özv. Kovács Jenőné sz. Polgár Mária	1917-2006
Csepi Sándor	1932-2006
Hajba Zsolt László	1945-2006
Özv. Kollár Tiborné sz. Bódis Margit	1912-2006
Vajda Endre	1931-2006
Horváth Vilmos László	1957-2006
Jáni Tibor István	1945-2006
özv. Szalontai Józsefné sz. Németh Jolán	1922-2006
Bondor Lajos	1928-2006
Tóth Ferenc	1934-2006
Erdélyi István	1943-2006
Battyányi Ernő	1927-2006
özv. Hermann Ferencné	1924-2006
Friedman István Tibor	1950-2007
özv. Horváth Antalné sz. Nagy Gizella	1921-2007
özv. Kovács-Szabó Károlyné sz. Szabó Irén Erzsébet	1922-2007
Görög Dezső Mihályné sz. Ér Marianna	1935-2007
özv. Hosszúné Kovács Ildikó sz. Kovács Ildikó	1951-2007
Vajda Sándor	1919-2007
Szabó Gyuláné sz. Domonkos Katalin	1921-2007
Németh Károlyné sz. Vingler Jolán	1931-2007
Bozzay Kálmán	1958-2007
Gyürü Ferencné sz. Tischler Erzsébet	1916-2007
özv. Müller Józsefné sz. Szalay Elvira	1936-2007
Ackermann Józsefné sz. Kalmár Erzsébet	1919-2007
Vörös Ferenc	1941-2007
Kormos Jánosné sz. Borsodi Jolán	1910-2007
Csete Gyuláné sz. Ihász Irén	1939-2007
Páلكövi Zita	1916-2007
Szellei Ferencné sz. Balázs Anna	1914-2007
Pintér Lajos	1940-2007
Szabó Imréné sz. Melkovics Mária	1936-2007
Inotai Tibor	1941-2007
Kovács Gábor István	1960-2007
Eőry Endre	1936-2007
Csatári Ferencné sz. Ramm Erzsébet	1948-2007

Egyházközségi hírek

Ami gyülekezetünkben 2007 pünkösdje óta történt...

- ▶ **Június 14.** Kuopio-i testvérgyülekezetből érkezett Finn vendégek látogatása gyülekezetünkben, intézményeinkben és hangversenye az Öregtemplomban.
- ▶ **Június 15.** Elballagtak iskolánk 8. osztályosai.
- ▶ **Június 15.** Elkezdődik a Konvent tetőszerkezetének felújítása, valamint az Öregtemplom külső ablakainak cseréje.
- ▶ **Június 20.** Tanévzáró istentisztelet.
- ▶ **Augusztus 18.** Befejeződik az Öregtemplom külső ablakainak cseréje.
- ▶ **Augusztus 20.** Győr Moson Sopron Megyei Önkormányzat ünnepi közgyűlése az Öregtemplomban.

▶ **Augusztus 31.** Kuopio-i testvérgyülekezetünk vezetőségének, tisztségviselőinek látogatása gyülekezetünkben, intézményeinkben, valamint házi hangverseny tiszteletükre az Öregtemplomban.

- ▶ **Szeptember 2.** Tanévnyitó istentisztelet.
- ▶ **Szeptember 14.** Öregdiákok találkozója – éjszakai foci.
- ▶ **Szeptember 20-24** Öt Templom Fesztivál.
- ▶ **Szeptember 22.** X. Fertő tó kerülés
- ▶ **Szeptember 29.** Ittész Gábor nyugalmazott győri evangélikus lelkész búcsúztatása a Nádorvárosi evangélikus templomban.
- ▶ **Október 10.** Megtörtént a Konvent tetőszerkezetének műszaki átadása.

Beszélgetés Weltler Rezsővel, szeretet-házunk nyugalmazott igazgatójával

Dr Ajtony Zsoltné

Weltler Rezső 2006. december 31-ig volt a Szeretetház igazgatója. 1997. novemberétől látta el a vezetői és lelkészi feladatokat a győri és börcsi intézményekben. Az eltelt csaknem 10 év történéseiről kérdeztük a nyugalmazott vezetőt.

Az igazgatói munkakör az intézmény vezetése mellett a lelkészi szolgálat ellátását is magában foglalta. Mit tartott feladatai közül a legfontosabbnak, illetve melyik volt a legkedvesebb az Ön számára az eltelt 10 év alatt?

A Szeretetház a lakókért van, éppen ezért a legfontosabb természetesen az volt, hogy a ház életének mindennapos gondjaiból az idősek minél kevesebbet érzékeljenek, s valóban otthon érezzék magukat. Ez persze nem könnyű feladat, már csak azért sem, mert az intézmény irányítása - úgy a dolgozók, mint a lakók, és gyakran hozzátartozóik vonatkozásában is -kökemény anyagi kérdés is, és erre az emberek mindig érzékenyek. A legkedvesebbek egyértelműen a lelkészi feladatok voltak. Ez magában foglalja az áhítatok mellett a lakókkal való kapcsolattartást is.

Az Ön szolgálati ideje alatt jelentős rekonstrukciók és átépítések zajlottak le szeretetintézményeinkben, melyek az öröm és hála mellett nyilván nehézségeket is jelentettek. Ön milyennek jellemezné a változás ívét a Szeretetház életében és fejlődésében a szolgálati ideje alatt?

Jó kilenc évig voltam igazgató, s ezen időszak legalább háromnegyede egyértelmű fejlődést hozott. Az utolsó néhány évben jött a „feketeleves”: a normatív állami támogatás nemhogy nem követte az inflációt, hanem évről évre abszolút értékben is csökkent! A finanszírozási gondok így nemcsak az építkezések idején, hanem „békeidőben” is szorítóak voltak. Ha ez a tendencia marad, akkor bizony egyházunk szeretetintézményei nagyon nehéz időszak elé néznek!

A győri nagy rekonstrukció árnyékában szinte már feledésbe merült, hogy szolgálatom kezdetén börcsi otthonunkat is felújítottuk, átalakítottuk és bővítettük is. Már

akkor is futottunk a pénzünk után, annak ellenére, hogy még a tervezés időszakában állami pályázatot nyertünk. Volt egy pillanat, amikor úgy tűnt, hogy a munkát források hiányában le kell állítani. Mivel akkori püspökünk külföldön volt, „direktben” hívtam fel a Martin-Luther-Bund segélyszervezet vezetőjét. Tovább nem várhattam, mert másnap volt a közgyűlésük, amelyen az aktuális külföldi segélyek elosztásáról döntöttek. „S.O.S”-hívásom nem bizonyult pusztába kiáltott szónak – rövid időn belül számlánkon volt a befejezéshez szükséges összeg!

A fenntartó egyházközség részéről milyen hozzáállást tapasztalt?

Az egyházközség kezdettől fogva segített feladatomban. Különösen érvényes ez a nagy „hórukk”, a győri Szeretetház átépítése idejére. Ezt a hatalmas projektet aligha tudtuk volna befejezni az egyházközség vezetőinek támogatása nélkül!

Kérem, meséljen személyes, legkedvesebb élményei közül!

Regényt, de legalábbis novelláskötetet lehetne írni ezekből az élményekből! Egyik emlékezetes – nem kimondott kedves – élményem egy „szabályt erősítő kivétel”, egy hírhedten „renitens” gondozottunkhoz kötődik. Egy másik otthonból került hozzánk, ahonnan rövid úton „kitették a szűrét”. A dolgozók menekültek előle, a házat is bíróság elé citálta valami mondvacsinált sérelemmel (szerencsére tárgyalásra végül is nem került sor). Engem gyalázkodó levelek sorozatával bombázott, egész dossziéra való volt belőle. S hogy miért épp ezt hozom elő a számtalan valóban szívmengető élmény helyett? Ennek az oka az, hogy ez az illető - szándékával homlokegyenest ellenkezően - időnként mosolyra fakasztott. Pl. egyik levelében az akkor még „fénykorában” levő Szaddám Husszeinhez hasonlított, ami – aki közelebről ismer, nyilván megerősítheti ezt – enyhén szólva komikus párhuzam. Az is szokása volt, hogy a folyosón üldögélve fennhangon szidalmazta nemcsak a házat, hanem „en bloc” az egyházat és a papokat is. Egyszer megelégteltem a dolgot, odaléptem hozzá és megkérdeztem: „Ha tényleg ennyire utálja a papokat, miért tetszett éppen ide jönni?” A világ legtermészetesebb hangján felelte: „Mert itt a legjobb az ellátás!”. Erre szokták mondani: no comment...

Bemutkozik a Szeretetház új lelkésze

Dr. Ajtony Zsoltné

Agyülekezet presbitériumának döntése alapján 2007. szeptember 1-jétől a szeretetházi lelkészi szolgálatot – Welter Rezső nyugdíjba vonulása után – Menyesné Uram Zsuzsanna vette át. A lelkész nő nem ismeretlen Győrött, hiszen – győrsági megbízatása mellett – Felpécen, Bőnyben valamint a Péterfy Sándor Evangélikus Oktatási Központban iskolalelkészként is helyettesített az utóbbi években. Férjével – Menyes Gyula püspöki titkárral, a Dunántúli Harangszó felelős szerkesztőjével – immár hatodik éve élnek városunkban...

Milyen életút vezette a teológiára?

Balassagyarmaton születtem, és a közeli faluban, Patvarcon nőttem fel. A gimnáziumi évek végén még nem volt egyértelmű számomra, mi az én további utam az életben, ezért gépíró-adminisztrátori munkakörben helyezkedtem el. Érettségi után két évig dolgoztam a balassagyarmati Ipoly Csepőgyárban (1985 és 1987 között), amit a környéken mindenki csak a börtönként ismer. Az Úr Isten közben egyre formált, mert éreztem, hogy nem itt van a helyem. Főiskolára készültem, de a jelentkezési lapjaim nem jutottak tovább a „parancsnok elvtárs” szobájából. Vasárnaponként már gimnazista koromtól – ha nem volt lelkészi szolgálat Patvarcon – az istentiszteleteken igehirdetésekből olvastam fel a gyülekezetnek. De a legmesszebbmennyire tiltakoztam az ellen, hogy a teológián tanuljak tovább. Aztán egyszer munkából hazajövet az Evangélikus Élet felhívásán akadt meg a szemem: „Felvételt hirdet a Teológiai Akadémia”. Abban a pillanatban egyértelmű lett a következő lépés... Ekkorra már valamit titkon elvégzett bennem az Úr.

Hogyan kezdődött lelkészi szolgálata, és mennyiben mások a győri évek a korábbiakhoz képest?

Férjemmel együtt 15 éve vagyunk házasok és lelkészek is. Kiküldésünket Isten akarataként fogadtuk el, és ezért látjuk ma is úgy, hogy gazdagon megáldott éveket töltötünk szolgálati időnk első kilenc évében a Vas megyei Uraújfaluban és filiáiban, ahonnan hat éven át Ostffyasszonyfát és Csöngét is gondoztuk. 2001-ben kerültünk Győrbe, ahol hasonlóan éljük meg küldetésünket. Nagy váltás volt a csendes falusi környezetből egy nyüzsgő nagyvárosba kerülni. Bár Győrságon – másik kis gyülekezetemben – rendszeresen megtapasztaljuk a falu adta áldásokat, az ott élő emberek szeretetét. A legfőbb újdonság mégis az, hogy Andrásunk – aki januárban lesz hároméves – már Győrben született. Valamint az, hogy Tamás és Marcell fiaink itt kezdték iskolaéveiket, most 6. illetve 4. osztályosok a Péterfyben.

Mennyiben más jellegű a szeretetházi szolgálat az eddig végzett munkájához képest?

A falvakban a gyülekezetek tagjai szétszórva élnek, és sok esetben úgy kell alkalmas időt keresni a találkozá-

sokra. A beszélgetések fő témáit a család, a munka, a ház körüli tevékenységek teszik ki. Elhangzik az istentiszteletre, gyülekezetbe történő hívogatás, de nem érzik komoly lelki szükségletnek az erre szánt időt. A Szeretetház lakói ehhez képest egy ingerszegényebb környezetben élnek életük lecsengő szakaszát, ami az egyik legnehezebb időszak. Bár többen vannak, akik még aktívan kapcsolódnak családtagjaikhoz, kedves falujukhoz, gyülekezetükhöz, ugyanakkor tudják, hogy már az „odafenntvalókra” kell igazán figyelniük. A lelkész az a személy, akivel együtt készülhetnek az elmenetelre, aki bizonyosságot tesz arról a másik világról, amelybe hit által mindannyian készülünk.

Ha jól tudom, nem csak lelkészként, hanem egykor személyesen is megtapasztalta életében a múlandóság fájdalmát...

Igen, házasságunk első évében egy súlyos és kilátástalannak tűnő betegségben mutatta meg Isten, hogy milyen élmény a földi lét peremére kerülni, és azt, hogy ebben a legmagányosabbnak és a legelveszettebbnek hitt állapotban Ő ott van mellettünk! Senki más csak Ő!

Hogyan tudja feldolgozni lelkileg, hogy akit ma megszeretett, holnap esetleg már nincs közöttünk?

A szeretetház lelkészének lehetőség szerint ott kell lennie, amikor egy-egy lakó élete utolsó óráit éli. Tehát nem érhet váratlanul. A végső nagy

útra készülőkkel együtt menni több, mint feladat, vagy lelkészi kötelesség. Megtiszteltetés, hogy foghatom a kezét valakinek, míg együtt dobog a szívünk. Hiszem, megkapom hozzá az erőt, mert miközben másokat vigasztalok és erősítek az igével, én magam is erősödöm és vigasztalodom általa.

Hogyan fogadják megbízatását az idősek?

Várakozással és nagy szeretettel fogadnak minden nap az idősek. Általában napi négy órát töltök a szeretetházban. Látom a hálás tekinteteket, ahogyan jelen vannak egy-egy igei alkalmon, vagy ha bekopogok hozzájuk. Éheznek és szomjaznak a szeretet minden megnyilvánulását. Ugyanakkor én is sokat kapok tőlük; bölcsességben, tapasztalatban sokszor előttem járnak. Megpróbált hitük is példa előttem. Évekkel ezelőtt többször is álmodtam éjszakánként azt, hogy idős, beteg emberek ágyai között járok, akik segítséget kérnek, várnak tőlem. Különleges álmok voltak ezek, akkor még nem értettem, mit jelentenek... Most csak ámulni tudok, hogyan készíti fel és vonja be Isten terveibe az embert!

Hogyan fogadta a családját, hogy többet kénytelenek nélkülözni önt?

Leginkább kisfiamat érintette érzékenyen a „mama” nélkülözése. Nem kis aggodalom volt ez még szeptember elején, de házmasterünk, Ilus néni szárnyai alá vette, délelőttönként szinte pótunokaként visel róla gondot. Ez is csodálatosan el lett rendezve...

A Kuopioi Székesegyház Kórusának hangversenye Győrött

Dr. Ajtony Zsoltné

Június 14-én a zsúfolásig megtelt Öregtemplomban nem mindennapi zenei élményben lehetett részük azoknak, akik meghallgatták a Kuopioi Székesegyház Kórusának hangversenyét.

Finnországi testvérgyülekezetünk kórusa idén ünnepli fennállásának 30. évfordulóját, ebből az alkalomból európai körútjuk részeként vendégeskedtek városunkban. A többségében finn szerzők és W.A. Mozart műveiből álló, magas művészi színvonalon interpretált előadás lenyűgözte a győri közönséget, csakúgy, mint a vendégként fellépő Johanna Rusanen operaénekesnő gyönyörű, csillogó, erő-

teljes szopránja. A Pertti Rusanen vezette kamarakórus szólistája volt még Oiva Voutilainen kuopioi lelkész, ki jól ismert már Győrött a gyakori templomlátogatók között, hiszen vele, mint kellemes hangú baritonistával és mint lelkésszel, már máskor is találkozhattunk. Az előadás színvonalához nagyban hozzájárult Anu Pulkkinen-nek, a Kuopioi székesegyház kántorának művészi orgonajátéka.

A hálás győri közönség nagy odaadással hallgatta a különleges csemegének számító vendégjátékot, és a művészi élményt hangos ünnepléssel hálálta meg a finn testvéreknek.

Finn testvéri kapcsolatunk legutóbbi eseménye

Jánosa Attila

Legalább 30 éves múltra tekinthet vissza a Győri Evangélikus Egyházközség kapcsolata a finnországi Kuopio városában élő evangélikus testvérekkel. Legalább. Mert egyházunk történetében többször előfordult, hogy magyarországi evangélikusok ott találtak menedékre vagy támogatásra a történelmi hullámverések közepette.

Ennek a régi kapcsolatnak mai láncszeme, hogy 2007. augusztus 30-án a finnországi Kuopióból a helyi evangélikus egyházközség 24 dolgozója látogattak el győri gyülekezetünkbe. A csoport élén 3 lelkész érkezett. Raili Pursiainen lelkész, aki személyzeti osztályvezető, Timo Korhonen adminisztrációs igazgató és a gazdasági ügyek igazgatója valamint a Győrben sokak által ismert régi kapcsolattartónk Oiva Voutilainen tiszteletes, aki a gyülekezet missziós lelkésze. (Végzett már missziós munkát strandon és börtönben, több évet töltött ebben a minőségben például a távoli Ausztráliában.)

Sokat elmond a kuopioi evangélikus egyházközség méreteiről és szervezeti jellegéről, hogy vendégeink között volt a számítógépes részleg igazgatója és az ő asszisztense, a heten voltak jelen az adminisztrációs részlegről, itt volt 7 fő regisztrációs titkár, de pénztáros és telefonos ügyintéző is.

Vendégeink pannonhalmi egész napos programon vettek részt mielőtt hozzánk értek. A kellemes fogadtatásért mindent megtettek óvónőink és óvodásaink. A gyermekjátékokba igyekeztek bevonni finn barátainkat is. Ezek után az iskola és a gyülekezet presbitériuma együtt igye-

kezett mindent megtenni azért, hogy kellemes estében legyen része a delegációnak. Volt szépen megterített asztal, étel és ital, sütemény, barátságos beszélgetés, néptáncosaink révén még egy kis táncbemutató és népzene is iskolánk ebédlőjében.

Itt szeretném megköszönni mindazoknak a testvéreknek a segítséget és áldozatkészséget, akik kérésünkre munkájukkal, adományaikkal, nyelvismeretükkel hozzájárultak ennek az estének a barátságos lebonyolításához.

Másnap délelőtt érdekes programot jelentett vendégek számára a gyülekezetünkkel és intézményeivel való ismerkedés. Sok beszámoló után sok kérdés hangzott el. Vendégeink őszintén érdeklődtek egyházközségünk munkája és helyzete iránt. A délutáni szabadprogram után estefelé nívós koncertre gyülekeztünk össze az Öregtemplomban. Köszönet minden művésznek, aki teljesen ingyen vállalta erre az estére a fellépést. Nagy ajándék volt mindannyiunk számára. Ez után pedig a „búcsúestre” megfordultak a szerepek: a vendégekből vendéglátók lettek. Ismerve szűkös anyagi helyzetünket finn látogatóink hívták meg a résztvevő művészeket és egyházközségünk vezetőségét vacsorára egy győri étterembe.

Azzal a reménységgel búcsúztunk el, hogy a nem túl távoli jövőben ismét találkozunk. Isten tudja, talán legközelebb már Kuopióban. Isten áldása kísérje nagy múltú kapcsolatunkat és hűséges finn barátaink életét!

Insula Lutherana

Az Insula Lutherana egyházi varroda egyházi textiliák készítésén túl kosztümök, blúzok, szoknyák, női alkalmi ruhák szabását, varrását is vállalja. Alakítások, javítások nők és férfiak részére egyaránt.

Telefon: 06-20-8244-619.
Címünk: 9025 Győr, Petőfi tér 1.

Ittész Gábor váratlan halála miatt megdöbbenően vagyunk együtt mindannyian. Megdöbbenésünkben és

őszinte gyászunkban egyetlen vigasztalásunk Urunk ígérete: „*ismét eljövök és magam mellé veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ott legyetek ti is*” (Jn 14,3)

Röviden ismertetem elhunyt testvérünk életútját. Az édesapa Ittész Mihály, a fiatalon elhunyt győri hitoktató, majd ennek a templomnak építője és első lelkésze. Az édesanya Balikó Erzsébet. Az öt gyermek közül Gábor a legidősebb, Kaposváron született 1932. május 8-án. Ebben az esztendőben ünnepeltük 75. születésnapját.

A győri Révai Miklós gimnáziumban érettségizett, a teológiát Sopronban kezdte, majd annak Pestre kerülése miatt Budapesten fejezte be. Nagyszerű professzorok tanították (Karner Károly, Wiczian Dezső, Sólyom Jenő és Pröhle Károly), de rajtuk kívül nagybátyja, Balikó Zoltán és Scholz László zuglói lelkész terelgette az elmélyült teológiai munka és a tartalmas igehirdetés felé, hiszen a teológus évek alatt a zuglói gyülekezet kántora volt.

Lelkésszé a celldömölki templomban szentelték 1955. június 26-án Asbóth Lászlóval, Bödecs Barnabással és Magassy Sándorral együtt. Ezután egy esztendeig sárbogárdi u.n. kihelyezett segédlelkész, fél esztendeig Tordason esperesi káplán. A belföldi ösztöndíjra beadott pályázatát püspöke elutasította. Ezek után 1956. októberétől 12 esztendőn keresztül segédlelkész Celldömölkön Józsa Márton lelkész mellett. Az öt nagy létszámú filiával rendelkező gyülekezet mindkettőjüknek nemcsak megállás nélküli szolgálatot jelentett, hanem a szükséges építkezések miatt sok intézkedést és kétkezi munkát is követelt.

Az önálló lelkészi munkát a szórványokkal rendelkező komáromi gyülekezetben kezdte (1968. aug. - 1982. tavasz), majd a 2000-ben történt nyugdíjazásáig a győrnádorvárosi gyülekezetben folytatta s fejezte be. Közben helyettesített Tárnokrétin, Rápcakapin, majd Gyórságon és szórványaiban, hitoktatót a bencés gimnáziumban, s több általános iskolában. 1991-től igazgató-lelkészi feladatához tartozott a győri evangélikus iskola szervezése, újraindít-

Ittész Gábor életútja

id. Zászkaliczky Pál

tása. Ez az újraindítás sok imádsággal együttjáró hitbeli lépéssel kezdődött: a ténylegesen még vissza

nem kapott iskolába 1991/92 fordulóján elkezdtek a diákok toborzását és írták ki a pályázatot a tanítói és tanári állásokra. S így mire megszületett az önkormányzati közgyűlés döntése az iskolaépület visszaadásáról, már együtt volt a tantestület, s volt elég diák is az őszi induláshoz... Ittész Gábor az apai örökséget folytatva az újra szerveződő Győri Vilmos cserkészcsapat életét is támogatta mint a fenntartói testület tagja, később elnöke. Az 1990/91-es tanévtől kezdve a győri tanítóképző főiskolán – a budapesti teológia kihelyezett tagozataként megszervezte és beindította az evangélikus hitoktatóképző szakot, Magassy Sándorral együtt kidolgozta annak tanulmányi és vizsgarendjét, s több mint 10 tanéven keresztül oktatta a hallgatókat.

Ittész Gábor következetesen munkálkodott egyházunk megújulásáért, 1984-től Dóka Zoltánnal együtt szervezte a Testvéri szó mozgalmat, részt vett a Testvéri szó és a Kiáltó szó c. reformiratok kidolgozásában. Alapító tagja az Ordass Lajos Baráti Körnek, a kezdetektől tagja az OLBK folyóirat, a Keresztyén Igazság szerkesztőbizottságának, s több mint 10 év óta ő volt az újság főszerkesztője. A most nyomdában lévő őszi számot még ő készítette elő.

1957. augusztus 1-én kötött házasságot Celldömölkön Koczor Ilona tanárnővel, akivel ötven esztendőt éltek együtt

teljes egyetértésben, szeretetben. Gyermekük (Nóra, András, Gábor) Celldömölkön születtek Azóta hét unokáért adhattak örvendező hálát az élet Urának.

Ittész Gábor egyszerre volt szerető családtag, igaz barát és testvér a Krisztusban. Mint családtag részt vett a széles család minden örömeiben, s minden elvárható mértéken felül segített hordozni a terheket Barátként őszinte segítőkészséggel mutatott rá hibákra és hiányosságra, s vezetett rá a helyes útra. S testvér volt a Krisztusban, aki – jelképesen és valóságosan – együtt térdelt mindnyájunkkal az Úr oltáránál kegyelemért, s együtt örült a meg nem érdemelt bocsánatnak!

Folytatás a következő számban...

Imádság Ittész Gábor búcsúztatásán

Cserhátiné Szabó Izabella

Mennyei Atyánk! Fájdalmunkban kiáltunk Hozzád! Szegényebbek és gyengébbek lettünk Gábor bácsi nélkül. Olyan érték és mérték volt számunkra a Krisztus-követésben, akire még sokáig szükség lett volna családban, a gyülekezetben és egész egyházadban.

Kérünk, hajlj le hozzánk, ölelj körül minket bővelkedő, vigasztaló szeretetteddel, hogy gyógyulhassunk.

Neked köszönjük őt Urunk. Hálát adunk, hogy ígéret tisztán hirdette. Tudjuk, hogy fáj neki néped minden nyomorúsága, eltávolodása. Áldunk, hogy hűséggel végigjárta a tanítványi kereszthordozás útját – sokunknak erőt adóan.

Hálát adunk tartózkodó, kiváró, tapintatos, meleg szeretetéért. Azért, hogy tudott háttérben maradni és felnőhetünk mi is mellette gyermekeiddé. A Te szeretetedből kapott és merített. Köszönjük, hogy megőrizted őt a hit harcaiban Rád hagyatkozó, irgalmadból élő, teljességedre szomjazó gyermekeidnek. Fogadd magadhoz, nyiss ajtót neki kegyelmesen, és a te világosságod ragyogjon neki szüntelen.

Könyörgünk Hozzád magunkért, egész egyházadért. Kérünk, hogy a gyászmenet lehessen mindenk ellenére Krisztus feltámadásának hirdetőjévé. Vonj magadhoz minket, hogy keressük országodat, hogy az élő Krisztus evangéliuma legyen legfőbb kincsünk, hogy ellene állhassunk a gonosznak most és mindenkor.

Kérünk Urunk, hallgass meg minket! Ámen

Dedinszky Gyula igehirdetése Ittész Gábor búcsúztatásán

Jézus mondja: „... Ne annak örüljétek, hogy engedelmeskednek nektek a lelkek, hanem inkább annak örüljétek, hogy a nevetek fel van írva a mennyben.”

(Lk 10,20)

állok most előttetek, hogy mint szolgatárs és barátja – akivel együtt indult 1950-ben Sopronból a lelkeszi szolgálatba – Isten igéjével szolgáljak koporsója mellett.

Igénk arról szól, hogy Jézus kiküldött tanítványai szolgálatuk elvégzése után visszatértek urukhoz.

Ez a koporsó is arról beszél, hogy Jézus egyik mai tanítványa, Ittész Gábor visszatért Urához.

Ha azt nézzük, hogy egy családtag ment el közülünk, akkor nehezen találunk vigasztalást. Ha egy pásztor szakad el nyájától, – (gondoljunk a pásztor nélkül maradt nyáj jézusi példázatára) – akkor kétségbe esünk. De ha hisszük és tudjuk, hogy a tanítvány tért vissza az ő Urához, akkor a veszteség ellenére, a fájdalom óráiban is megnyugszik és vigasztalódik a lelkünk.

1./ A tanítványokat Jézus választotta. Nem maguk jelentkeztek. Jézus hívta el őket. Ittész Gábornak, – szolgálata minden öröme és nehézsége közt, – olyan jó volt mindig arra gondolnia, azt tudnia és éreznie, hogy nem magától vállalkozott erre az útra. Ura hívta el őt. Ő volt vele mindvégig. Ő vezette, irányította lépteit, cselekedeteit. Ő adott neki erőt, segítette tanítványságának sok örömet és áldást adó, azt közvetítő, gyakran mégis nehéz és rögös útján.

2./ Mi volt ez a szolgálat? A felolvasott igeszakasz előtti versekben az evangélista nevezi „arató munkának”, „bárányok farkasok közé menetelésnek”, „békesség hirdetésének”, „betegek gyógyításának” – az evangélium erejével. De hozzátehetném még: lelkeszi szolgálata az útjelző tábláé volt, amely eligazított. Sötét éjszakában világító ablaké, mely az eltévelyedettet hazasegítette. Vagy az égő fahasábé, amely meleget adott és folyton égett, míg végül teljesen elégett mások szolgálatában.

Milyen szépen írja Bódás János református lelkész-költő egyik versében. Mintha róla írta volna:

„... Isten kezében voltál! Itt a titka,
miért volt hited, biztonságod, erőd.

Gyászoló Gyülekezet! Szeretett Testvérek!

Eltávozott testvérünk és családja kérésére

Krisztusra hallgattál, s tetted a parancsát,
nem hajlongtál más hatalom előtt.
Néki szolgáltál, mert az Ő kegyelmét
meghálálni száz élet is kevés,
s mert dicsőségét hirdetni a földön
az egyetlen, legszebb rendeltetés...”

3./ A tanítványok, elvégzett munkájuk után, visszatértek Jézus-hoz. Nagyon is emberi módon, boldogan dicsekedtek sikereikkel, eredményeikkel. Jézus azonban figyelmeztette őket: „Ne annak örüljétek, hogy engedelmeskednek nektek a lelkek, hanem annak, hogy nevetek fel van írva a mennyben.” Mert a tanítvány öröme sohasem az, amit ő tett Istenért, hanem az, amit az Isten tett általa és érte az emberek között. Ezt mindig tudta Ittész Gábor is. Így végezte szolgálatát. Nem voltak nagy egyházi tisztségei. Pedig képességei, talentumai és lehetőségei többre is alkalmassá tették volna. Ő egyszerű tanítvány volt, és mindvégig az is akart maradni. Így távozott közülünk.

Áldom Istent azért, hogy övéinek és nekünk ajándékozta őt. Ajándék volt egyházunk számára is. Ezért tudunk most itt hálát mondani Istennek tanítványi életéért. Minden jóért, szeretetért, csendes, vagy néha talán keményebb, irányt mutató, határozott szóért, megértésért, barátságért, – amit Isten ajándékozott általa mindannyiunknak.

Köszönjük meg Istennek azt a boldog reménységet, hogy Jézus ígérete szerint neve fel van írva a mennyben.

Imádkozunk! Vigasztalás Istene, Mennyei jó Atyánk! Hálával hajtunk fejet előtted, és köszönetet mondunk Neked Ittész Gábor lelkésztestvérünkért, akit hazaszólítóttal közülünk. Hálát adunk földi életéért, pásztori szolgálatáért. Köszönjük őt, akit Tőled kaptak nem csak közvetlen szerettei a családban. A gyülekezetek, ahol szolgált. Az iskolák tanárai és tanulói, lelkésztársai és barátai mind. Hálát adunk életéért, akik itt vagyunk most együtt, akik Győrben vagy az országban bárhol szavain, vagy írásain keresztül ismerték, becsülték, szerették. Élete, szolgálata megalkuvás nélküli hitvallás volt Rólad. Most – tőle búcsúzva és reá emlékezve – koporsója mellett minket is megszólítóttal Urunk. Ő életében bizonyosságot tett Rólad. Kérünk, segíts, add erődöt, hogy tudjunk mi is hűséges tanítványaid lenni. Kérünk, hogy irgalmasból egykor a mi nevünk is felíratassék a mennyben. Ámen.

Fájdalmasan érintett a hír: Urunk hazahívta Ittész Gábort.

Emlékszem, az első percek döbbenete után sorjázni kezdtek a már lassan-lassan múltba vesző emlékek, az az öt esztendő, amikor Isten akaratóból munka-és szolgatárs lehettem iskolánk indulásában, arculatának kialakításában.

1991 tavasza óta vettem részt az óvoda és iskola újraindításának szervezésében, ezzel egy időben másik iskolában dolgoztam. Gábor ősszel lett igazgató lelkes, akkor kezdődtek lakásukon a megbeszélések, tervezetések. Eleinte külsőként segített, de mégis ezekből a tervezetésekből fakadt a hívás és a döntés: egész eddigi életem, hivatásomban elért eredményeim ezt a nehéz, de csodálatos feladatot, a leendő iskola, később az óvoda vezetését készítették elő.

Tapasztalt tanárként, vezetőként mint kezdő, beiratkoztam Isten iskolájába, ahol Gábor lett a tanárom, mentorom, vezetőm. Bizalma, türelme, hite, tudása egyengette bukdácsoló lépteimet, Ő pedig a fenntartó gyülekezet megbízásából tanulta a szokatlan feladatot: őseink nyomán újra kellett éleszteni az evangélikus ok-

Búcsú Ittész Gábortól

Jancsó Kálmáné

tatást Győrben.

A készülődés izgalmai közepette mindig éreztük Urunk segítő szeretetét. Csak szemelgetve és kiragadva a

torlódo emlékekből: a tanárok felvétele, az épület átvétele, a beiratkozás, nyár végén az első közös együttlét Sopronban a nevelőtestülettel, a szülői értekezlet a templomban, az első tanévnyitó, az iskola evangélikus arculatának kialakítása, a hagyománnyá érlelődő kezdeményezések, a gyors felfutás, a gimnázium indítása, az építkezés kezdetei... és folytathatnám.

Sokszor egy ember életében nincs annyi esemény, újdonság, öröm, mint abban a szép öt esztendőben. Ma már tudjuk, hogy munkánkon Isten áldása nyugodott, láthatjuk, hogy a mag jó talajba hullott, kihajtott a vetés.

Egy alkalommal Gábor a felnöttek „hittanóráján” A jelenések könyvét magyarázta. Különösen az utolsó fejezetből a következő ígét kaptam: „Így szól, aki ezekről bizonyosságot tesz: Bizony hamar eljövök”. Ámen. Jöjj, Uram Jézus!” (Jel 22,20)

Búcsúzom Ittész Gábortól, megköszönve mindazt, amit kaptam, kaptunk tőle. Isten velünk, viszontlátásra!

Szeretet határok nélkül

Hallgatóné Hajnal Judit

„A szeretet áthatol minden falon, és eléri a legmagányosabb szívet is, ha megnyílik. Látod, mi csak szeretetben tudunk itt élni, a szeretet összegyógyít minket, és ha elég erős a falaink között, túlsordul a városba és a világba..”

(Reinhold Schneider)

Szeretethiányos világunkban, a 16. tanévnnyitn hangzott el a fenti idézet Öregtemplomunkban, üzenetet hordozva nevelési célkitűzésünk lényegéről, Jézus Krisztus követéséről.

Az alábbiakban röviden tájékoztatást adunk gyülekezetünk óvodájáról, iskolájáról.

A számok tükrében:

• Óvodás	121 fő
• Diák	635 fő
• Óvónő	11 fő
• Pedagógus	67 fő
• Oktatást segítő munkatárs	18 fő
• Tanterem	38
• Személyi számítógép internetes hozzáféréssel:	87 db

Fejlesztések az elmúlt tanévben:

• Épületben	8,5 millió Ft
• Berendezés, eszközök	10,1 millió Ft
• Pályázaton elnyert összeg	1,6 millió Ft
• Comenius pályázat	13 845 EU
• HEFOP pályázat	17,1 millió Ft

A tartalomról:

• Óvoda: a nyár folyamán óvodánk rendezte meg a Játékkal, Mesével Nevelő Óvónők Egyesületének nemzetközi konferenciáját. A találkozó 130 résztvevőnek, négy napon át kínált lehetőséget lelki töltekezésre, szakmai elmélyülésre. A résztvevők többek között hallhatták Ittész János püspök hitvallását az értéket teremtő, mértéket és minőséget adó Úr Jézus Krisztusról.

• Végzős nyolcadikosok: 32 diákunk közül 22 főt vettek fel az elsőként megjelölt intézménybe, 9-en 4 évfolyamos gimnáziumunkban folytatják tanulmányaikat

• Érettségizőink: 27 diákunk 137 vizsgajegyget szerzett, melynek végső átlaga 4,3. 34 emelt szintű vizsgájuk átlaga

4,76. Kivétel nélkül mindnyájan felvételt nyertek felsőoktatási intézményekbe. Pályaválasztásuk sokszínű, legtöbbször Budapesten tanulnak orvosi, pszichológia, építész, gazdasági és idegenforgalmi karokon.

• HEFOP: kompetencia alapú tanítási-tanulási technikák alkalmazása a tanulók esélyeinek növelése érdekében, 4 interaktív tábla, s számtalan modern taneszköz segítségével

• Comenius Projekt: neuendettelsai testvériskolánkkal közös német nyelvi program, melynek során Liebe ohne Grenzen címmel a diákok musicalt állítottak színpadra. Az előadást a bajor-magyar jubileumi találkozó közönsége is láthatta Balatonföldváron. A darabot benevezték a bajor iskolák színházi találkozója is, valamint több németországi gyülekezetből is érkezett meghívás.

Programjaink a közeljövőből:

• A megyei, valamint a városi önkormányzatok felkérésére

2007. október 23-án 11.00 órai kezdettel

az Öregtemplomban iskolánk az októberi forradalom tiszteletére ünnepi műsort ad elő.

• Hoffmann Rózsa és Zilachy Józsefné közreműködésével

2007. november 10-én 14.00 órai kezdettel

az aulában szülői csendesnapot tartunk.

• Adventi koncertünk november 30-án, adventi bazárunk december 1-jén lesz.

• Továbbtanulók ismerkedése az iskolával:

Nyolc évfolyamos gimnázium:

2007. november 9. 16.00 óra

Négy évfolyamos gimnázium:

2007. november 16. 16.00 óra

A gyülekezet tagjait minden rendezvényünkre szeretettel várjuk!

Schneider szavaival kérjük az Úristen gazdag áldását, a gyülekezet imádságos szeretetét nevelő munkánkra, a gyermekek életére,

„...Az egész titok abban áll, hogy érezzük a szeretet ideoda áramlását, és átadjuk magunkat ennek az áramlásnak.”

Hitoktatók elérhetősége:

Bereczky Judit	06/20/824-5529
Bognár Erika	06/20/824-5798
Jankowska Ágnes	06/20/824-6909
Pónya László	06/96/412-308
Szilas Attiláné Anna	06/20/945-1828
Szabó Krisztián	06/20/358-1317

TÁBORAINK

Nyári élményeim a fóti kántorképző tanfolyamról

Berki Dávid (15 éves)

Már évek óta minden nyáron készültem a Magyar Evangélikus Kántorképző Intézet nyári tanfolyamára. Mivel mindig közbejött valami, az idén elhatároztam, hogy mindekképpen valóra váltom tervemet. Nyugodtan állíthatom, hogy ez volt az első olyan hely, hosszú időtartama ellenére, ahol igazán jól éreztem magam.

Sokáig gondolkodtam azon, hogy miért is volt ez a közel 3 hét ennyire jó. Először főleg a gyerekek leptek meg közvetlenségükkel, kedves természetükkel, így azonnal barátokra leltem. A titok talán abban rejlett, hogy az összes fiatal, velem együtt komolyan érdeklődött a zene iránt, és örömet leltek a közös muzsikálásban, éneklésben. Nem is gondoltam volna, hogy a

közös zenélésben ekkora közösség-összetartó erő rejlik. Ezen kívül hálával gondolok a ránk vigyázó, tanító és a tanfolyamot vezető felnőttekre, akik rengeteg áldozatos munkával dolgoztak azon, hogy mi jól érezzük magunkat. Nagyon sokat kaptam az itt eltöltött napok alatt, nemcsak az egyházi zenében szerzett némi jártasságra gondolok, hanem arra, hogy lelkileg is sokat épültem. Ízelítőt kaptam abból, hogy a hitnek, milyen ereje van, s az itt meghallgatott bibliai igék és azok magyarázatai sok összefüggést világítottak meg előttem.

Egy kis útmutatást kaptam abból, hogyan érdemes élni, s az időmet értelmesen eltölteni.

Egy biztos, jövőre is ott leszek.

X. Fertő- tó kerülő kerékpártúra

Kertész Zsolt

Az iskolakezdés után szerveztük immár hagyományosnak mondható két napos Fertő-tó kerülő kerékpártúránkat.

Ez a túra azért is volt nevezetes, mert most bringáztuk körbe a tavat 10. alkalommal. A szombat–vasárnapi program a vasútállomás előtti gyülekezéssel kezdődött, ahol is megismerkedtünk a prohaszkás tanárokkal és diákokkal. A felszerelések átvizsgálása után indult a vonatunk Fertőszentmiklósról. Utazás közben aztán előkeleltek a hazai finomságok, de alig tudtuk ezeket végig kóstolni már le is kellett szállni.

Az elsőnapos etap Fertőszentmiklósról Neusiedl am Seebe vezetett, ez kb. 60 km-es táv volt. Az út szépen gondozott szőlőföldek és pincék mellett vezetett. Kora délután kellemesen elfáradva érkeztünk meg a szálláshelyünkre, ami Neusiedl Am See-ben / Nezsiderben / volt egy jugendherbergében. A szállás elfoglalása után közösen vettünk részt egy misén, majd jött a kiadós vacsora a szokott éttermünkben.

Másnap a reggeli után indultunk a következő, kb. 70 km leküzdésére. A változatos táj és a szép faluk elhagyása után érkeztünk Rusztra. Itt megtekintettük a várost, majd a pár órás szabadprogram végén indultunk tovább Sopronba, a Tómalom mellett futó erdei úton. A Fő téren letáborozva élvezhet-

tük ismét a hazai ízeiket, lévén már nagyon éhesek voltunk. A soproni rövid vacsorát követően a 19.30-as vonattal indultunk vissza Győrbe. Élményekkel és bizsergető fáradtsággal érkeztünk Győrbe 21 órakor. A többség úgy búcsúzott tőlünk, hogy ugye a következő félévben is megszervezzük a túrát. Ez természetes, hiszen a szálláshelyet már ekkor lefoglaltuk a tavaszi alkalomra.

A túra méltó volt a 10. alkalomhoz, ragyogó időben vidám, jó hangulatban telt el a hétvégénk. Az elkészült fotókat az iskola weblapján (www.peterfy.hu) nézhetik meg az érdeklődők.

Hangosan lépve – vagy gyenge, igyekvő léptekkel?

Weltler Rezső

Reformáció 2007. Kerek egy évtized múlva, 2017-ben R ünnepezzük a reformáció félezedéves születésnapját. S bár látszólag még messze van az évforduló, szerte a világon, így egyházunkban is elkezdődött már a készülődés. Németország „reformáció-dekádot” tervez: 2008-tól 2017-ig tartanak majd a megemlékezések, méltatások, értékelések. Az idei tehát a nagy évfordulóra rávezető „crescendo” előtt az utolsó viszonylagos „piano”; csendes, a megszo- kott mederben folyó ünnep. Használjuk ki hát ezt az alkalmat arra, hogy a legalapvetőbb dolgon, magán a reformáció fogalmán elgondolkodjunk.

Ecclesia semper reformari debet”, azaz: az egyháznak „mindig reformációra van szüksége – mondták eleink, s valljuk velük mi is. A reformáció nemcsak a múlt meghatározó eseménye számunkra, hanem állandó, a jelent alakító s a jövőt előkészítő folyamat. Ez a permanens reformáció, a „fontolva haladó” megújulás. Valahogy úgy, ahogy országos felügyelőnk beiktatási beszédében egy Bach-kantátát idézve meghirdette: „mit schwachen und emsigen Schritten” – „gyenge és igyekvő léptekkel”. Igen, ez is lehet reformáció! Fontos ezt tudnunk, hiszen egyházunkban általában az ezzel homlokegyenest ellenkező, s – valljuk be - egyoldalú klisé él a reformációról Lutherre hivatkozva: „Ich kann nicht so leise treten” – „Nem tudok ilyen halkán lépni”.

Vannak azonban olyan korszakok is, amikor éppen ez a hagyományos kép válik nagyon is aktuálissá. Olyan időszakok ezek, amikor úgy tűnik, hogy a „gyenge, igyekvő léptek” gyakorlata már nem elég, radikális átalakulásra van szükség a reformáció egyházaiban is, sőt talán elsősorban éppen ott. Klaus Douglass Frankfurt környéki német lelkesnek legalábbis az a véleménye, hogy napjainkban is ilyen időket élünk. Néhány éve magyarul is megjelent könyve - címe: „Az új reformáció” - izgalomba hozta a mi lelkészeinket is. Douglass „szemtelen” lelkész: éppen a reformációra hivatkozva több vonatkozásban is az egyház- vezetéssel szembeni engedetlenségre buzdít. Néhány tétele mellbevágó s szívesen vitatkoznék vele róla. De két dolgot meg kell hagyni neki. Az egyik, hogy mondataiból szinte süt a jobbító szándék, az egyház iránti féltő szeretet. Rá is érvényes: „A te házad iránt érzett féltő szeretet emészt engem.” (Jn 2,17) S e szeretettől hajtva Douglass nemcsak ír és beszél, hanem cselekszik is. Szolgálati helye „mintagyülekezet” lett, formabontó istentiszteleteire özönlenek az emberek. Hogy aztán lesz-e ebből a szerző szándéka szerint új reformáció, vagy megmarad lokális és személyhez kötött felbuzdulásnak, az egyelőre a jövő titka.

Nem árt az óvatosság, mert volt már hasonló fellobbanás, amely aztán az évek múltával szép csendesen el is hamvadt. Épp csak elkezdtem teológiai tanulmányaimat, amikor Amerikában megjelent az akkor még fiatal baptista lelképásztor és teológiai tanár, Harvey Cox tollából egy könyv, amely megjelenése után rövid időn belül több mint egymillió példányban fogyott el. A német fordítás címe - „Város Isten nélkül?” – szándékosan, provokálóan „blikk-

fangos”, ugyanakkor teljesen félre- vezető is. Jobban tükrözi a könyv mondanivalóját az eredeti cím: „A szekularizált város”, s még inkább az alcím: „Szekularizáció és urbanizáció teológiai perspektívában”. Cox nem arról panaszkodott, hogy a város istentelen, éppen ellenkezőleg: az urbanizációban, az elvárosiasodásban új esélyt látott Isten népe számára. Úgy vélte, hogy a nagyváros - ahogy ő fogalmazta: a technopolisz – lakóinak nagyobb mobilitása révén egy új reformáció bölcsőjévé válhat. A Bibliában, úgy az Ó-, mint az Újszövetségben – írja Cox – Isten népét nem a stabilitás, hanem a mobilitás jellemzi. Az Ószövetség legmarkánsabb eseménye az exodus, az egyiptomi kivonulás és a pusztai vándorlás, ahol maga Isten vezeti felhő ill. tűzoszlop alakjában népét. Az Újszövetség felfogását pedig e vonatkozásban az ismert ige tükrözi legjobban: „Mert nincsen itt maradandó városunk, hanem az eljövendőt keressük.” (Zsid 13,14) Történetileg nézve is érdekes, hogy az első keresztyén gyülekezetek is elsősorban nem falun, hanem a kor nagyvárosaiban – Jeruzsálem, Antiochia, Alexandria, Korinthus, majd Róma - szerveződtek meg.

Egy jó emberöltő elteltével most már tudjuk, hogy Cox reményei ellenére sem következett be újabb „hangos”, radikális reformáció. Könyve mégsem tanulság nélküli számunkra ma sem. Kis hazánkban Győr a maga 130.000 lakosával nagyvárosnak számít. S ez a nagyváros, elsősorban „függőleges szórvaanyaival”, azaz lakótelepeivel ma is sok esélyt rejt egyházunk számára. Böven van még kihasználatlan potenciál, rejtett tartalék ebben az „embersűrű vadonban”. Hogy ez mennyire így van, arra rádöbbenhettünk a legutóbbi népszámlálás adataiból. S még inkább azokból a tapasztalatokból, amikor presbiter testvéreink akkor szereztek, amikor néhány éve a finn kátét vitték szét „igyekvő léptekkel”. Tudom: volt böven elzárkózás, sőt durva elutasítás is, de az esély kétségtelenül megvan.

Hangosan lépve vagy gyenge, igyekvő léptekkel? Azt hiszem, nem is ez a lényeg, hanem a „semper” – mindig. Legyünk, maradjunk mindig nyitottak az újra, a megújulásra. Persze sokkal könnyebb ezt kimondani, mint megélni. Jómagam is észlelem, hogy nehezebben „veszem fel” már az új gondolatokat, kezdeményezéseket, mint akár néhány évvel ezelőtt. Ugyanakkor viszont a Szeretetház lakói között azt is megtapasztaltam, hogy akár 90 év felett is meg lehet őrizni ezt a szellemi-lelki frissességet.

Douglass könyvének „szelídebb” kitételei között van egy, ami egyfajta „teszt” lehet számunkra. Ha még erre is rosszszallóan csóváljuk a fejünket, akkor valami baj van az újra való nyitottságunkkal s éppen a lényegét nem értjük reformátori örökségünkben. A mondat így hangzik: „Aki azt akarja, hogy az egyház megmaradjon olyannak, amilyen, az nem akarja, hogy megmaradjon.”

TEOLÓGIAI SAROK

ALKALMAINK KARÁCSONYIG

Október 23. 11 órakor a Győr-Moson-Sopron Megyei Közgyűlés látogat el az Öregtemplomba, ahol iskolánk tanulói adnak ünnepi műsort. Mindenkit szeretettel várunk erre az alkalomra!

Október 28. 17 órakor a Protestáns napok záró istentisztelete az Öregtemplomban. Igét hirdet Bölcskei Gusztáv, a Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke.

Október 28. 16 órakor konfirmandus és ifjúsági istentisztelet a nádorvárosi templomban.

Október 29-30. reformációi előadás az öregtemplomi gyülekezeti teremben 17 órakor.

Október 31. 10 órakor mindkét templomunkban úrvacsorás ünnepi istentisztelet.

Október 31. 17 órakor közös reformációi ünnepi istentisztelet az Öregtemplomban. Igét hirdet Wagner Tamás református lelképásztor.

November 1. 15:30-kor emlékező istentisztelet Öregtemplomban.

November 9-10. 9-én 17 órától 10-én 12 óráig az öregtemplomi gyülekezeti teremben: a gyülekezet- és intézmények vezetői számára „Jövőkép alkotó hétvége”.

November 10. 14 órától nevelői és szülői csendesnap. Meghívott vendégek Hoffmann Rózsa és Zilachy Józsefné.

November 11. 15:30-kor gyerek istentisztelet az Öregtemplomban.

November 15. 18 órakor Asztali beszélgetések sorozat a főiskola nagytermében (Liszt F. u. 17.).

November 25. 16 órakor konfirmandus és ifjúsági isten-

tisztelet a győrújfalusi evangélikus templomban.

November 29. 18 órakor adventi zenés áhítat az Öregtemplomban.

November 30. 17 órakor iskola adventi koncertje az Öregtemplomban.

December 1. 9 órától adventi bazar az iskola épületében.

December 2. 15-30-kor keresztelés hálaadó istentisztelet az Öregtemplomban.

December 2. 17 órakor a szeretetház adventi estje, valamint az „adventi liliom” közös alkalma az Öregtemplomban.

December 6. 18 órakor adventi zenés áhítat az Öregtemplomban.

December 6. 18 órakor Asztali beszélgetések sorozat a főiskola nagytermében (Liszt F. u. 17.).

December 8. 10 órától Bárka alkalom nádorvárosi gyülekezeti terem.

December 9. 15:30-kor gyerek istentisztelet az Öregtemplomban.

December 9. 15 órakor szeretetvendégség az öregtemplomi gyülekezeti teremben.

December 13. 18 órakor adventi zenés áhítat az Öregtemplomban.

December 14. 19 órától szalagavató az iskolában.

December 20. 18 órakor adventi zenés áhítat az Öregtemplomban.

December 23. 16 órakor konfirmandus és ifjúsági istentisztelet a nádorvárosi templomban – karácsonyi gyermekműsor

zésük előtt a felnőtt táborvezetők és Mesterházy Zsuzsa lelkesítő imádságban kérték Isten áldását az egész napra, a résztvevő gyerekekre. Délelőtt bibliaórán vettek részt a táborozók, ahol a hét minden egyes napján más bibliai történeteket ismerhettek meg: (pl.: Teremtés, Dávid és Góliát, a jó pásztor, a csodálatos halfogás.) Az egész kicsiktől kezdve a nagyobb iskolásokon át ügyesen sajátították el az új énekeket, aranymondásokat.

Délelőtt és délután is sok lehetőség nyílt a közös játékra, egymás megismerésére. A szokatlan hőség következtében több vizes program is megvalósult a héten: 3 medencében pancsolhattak a gyerekek, illetve megszámlálhatatlan mennyiségben fogyott a vízbomba és a sorversenyek jó része is víz körül forgott.

A hét végén megrendezésre került csapatversenyen, melynek 5 állomása volt – az 5 bibliai történet alapján, melyet a héten megismertek -, ahol a csapatoknak mind ügyességükről, mind bibliai tudásukról számot kellett adni, kiemelkedően ügyesen végeztek a csapatok.

Isten kegyelmének köszönhetően a tábor baleset- és járványmentesen zajlott le. Ezúton is szeretnénk megköszönni mindenféle segítséget, adományt, imatámogatást.

A legegységesebb visszajelzés a gyerekek részéről az volt, mikor a tábor vége felé közeledve egyre többen kérdezték meg: Jövőre is lesz ilyen tábor?

A jövő nyár még messze van, – bár a tervek közt szerepel a tábor megrendezése - de addig is mindenkit szeretettel várunk a baba-mama körön illetve az ovis hittanon.

Baba-mama tábor

Szabóné N. Csilla

Sok szeretettel köszöntök mindenkit a győri evangélikus baba-mama kör és az ovis hittancsoport nevében. Korábbi évekhez hasonlóan 2007. szeptemberétől újra indult a baba-mama kör, mely minden héten csütörtökön, 1/2 10 órától várja az érdeklődőket, 2 hetente adott témából (pl.: gyereknevelés, zenei nevelés, mozgásfejlesztés, egészséges életmód...), 2 hetente pedig kötetlenebb formában beszélgetés, kézműveskedés, éneklés, játék.

Az ovis hittanra is szeretettel várjuk az óvodás illetve (1 – 2. osztályos) gyerekeket, minden páros hét péntekén 17 órától, ahol bibliai történetekkel, énekekkel ismerkedhetnek meg a gyerekek kézműves foglalkozásokkal és sok játékkal fűszerezve.

Az elmúlt évben is komoly barátságok szövődtek gyerekek között épp úgy, mint szüleik között, melynek nagyszerű bizonyítéka volt a nyári évzáró ovis kirándulásunk. Gyirmótra kirándultunk szülők, gyerekek és hittantanárai.

Az egész napos együttlét folyamán sor került szalonnasütésre, focizásra, zsákbafutásra és egyéb játékos feladatokra. De mindemellett lehetőség nyílt felnőtteknek is bibliatanulmányozásra, beszélgetésre, éneklésre. Nagyon jó hangulatban, szép időben tölthettük együtt ezt a napot.

A nyár másik emlékezetes élménye volt a gyermektábor, mely Szabadhegyen került megrendezésre. A gyerekek (3 – 10 év) reggel 7–1/2 9 között érkeztek meg, de már érke-

Kedves szülők, nagyszülők!

Az alábbi iskolákban folyik evangélikus hitoktatás. Amennyiben gyermeke a felsorolt iskolákban folytatja tanulmányait, de nem tudott bekapcsolódni a hitoktatásba, illetve az iskola, ahol gyermekük tanul nincs a listán, kérem,

vegyék fel a kapcsolatot a hitoktatókkal. **Elérhetőségük a 8. oldalon található.**

Segítségüket megköszönve Isten áldását kívánjuk családjukra és gyermekeikre az előttünk álló tanévben!

ÖREGTEPLOMI KÖRZETHEZ TARTOZÓ ISKOLÁK

Cím	Iskola	Hitoktató
Simor J. püspök tere 16.	Bartók Béla	Jánosa Attila
Gyepszél u. 2.	Eötvös József	Jánosa Attila
Vágóhid u. 4.	Gyárvárosi	Bereczky Judit - Hétfő 13.45-14.30.
Simor J. püspök tere 22.	Holnap Iskolája	Jánosa Attila
Kossuth u. 13.	Kossuth Lajos	Jánosa Attila
Újkapu u. 2/4.	Prohászka Ottokár Katolikus Oktatási Központ	Bognár Erika - órarendi hittan Szilas Anna - órarendi hittan
Bárczi G. u. 2.	Bárczi Gusztáv	Bereczky Judit - Szerda 15.30-16.15.
Nagy J. u. 2.	Radnóti Miklós	Pónya László - Szerda 12.45-13.30.
Rónay J. u. 4.	Tulipános	Szilas Anna - Hétfő 15.00-15.45.
Sövény u. 15.	Kisbácsi Tagiskola	Bognár Erika - Csütörtök 13.30-14.15.
Bácsi u. 55.	Szent-Györgyi Albert	Bognár Erika - Csütörtök 14.30-15.15.
Eötvös tér 1.	Kazinczy Ferenc	Pónya László - Péntek 13.30-14.15.
Puskás T. u. 8.	Vocational	Bognár Erika - Szerda 14.00-14.45.
Balassi B. u. 1.	Balassi Bálint	Bereczky Judit - Csütörtök 14.45-15.30.
Gárdonyi u. 2.	Gyakorló	Szilas Anna - Csütörtök 12.45-13.30.
Táncsics M. u. 2.	Győrújfalú	Bognár Erika - Kedd 14.30-15.15 /alsós/ Kedd 15.15-16.00 /felsős/

NÁDORVÁROSI KÖRZETHEZ TARTOZÓ ISKOLÁK

Cím	Iskola	Hitoktató
Pátzay P. u. 46.	Apor Vilmos Katolikus Oktatási Központ	Bereczky Judit - Szerda 13.00-13.45.
Örkény I. u. 6.	Marcalvárosi Közoktatási Központ	Szilas Anna - Szerda 15.00-15.45.
Kodály Z. u. 31.	Fekete István	Bereczky Judit - Kedd 15.25-16.10.
Baross G. u. 49.	Gárdonyi Géza	Szilas Anna - Péntek 13.45-14.30. /alsós/ Péntek 13.00-13.45. /felsős/
Cuha u. 2.	Jókai Mór	Szilas Anna - Szerda 14.00-14.45.
Konini u. 2/4.	Szabadhegyi Közoktatási Központ	Bereczky Judit - Csütörtök 16.00-16.45.
Tárogató u. 18.	Kodály Zoltán	Bereczky Judit - Csütörtök 13.30-14.15.
Szent Imre u. 33.	Kölcsey Ferenc	Jankowszka Ágnes - Szerda 14.00-14.45. /alsós/ Hétfő 15.00-15.45. /felsős/
Szabolcska u. 5.	Tánc- és Képzőművészeti	Szilas Anna - Hétfő 13.35-14.20.
Répcse u. 2.	Kovács Margit	Szilas Anna - Szerda 13.00-13.45.
Kodály Z. u. 20/24.	Móra Ferenc	Bereczky Judit - Kedd 16.10-16.55.
Kálvária u. 20.	Nádorvárosi Oktatási Központ	Bereczky Judit - Szerda 14.00-14.45.
Gönyű		Szabó Krisztián - Csütörtök 12.30-13.15.
Nagyszentjános		Szabó Krisztián - Csütörtök 13.30-14.15.
Győrszentiván	Móricz	Bereczky Judit - Hétfő 15.00-15.45.
Győrszentiván	Váci Mihály	Bereczky Judit - Hétfő 16.00-16.45.

A Győri Evangélikus Gyülekezet időszaki lapja

e-mail: gyor@lutheran.hu

Cím: 9025 Győr, Petőfi tér 2. tel.: 524-708

Szerkesztette: Csorba János

Tördelte: Nagy Gergely

Logo: Csermák Zsuzsa

Készült: Újsziget-rotta Sárvár nyomda

Lapunk ingyenes, adományokat köszönettel elfogadunk!